

Budilka št. 4

20. avgust 2024

Nepričakovani vtisi

Poročilo o potovanju v Rusijo od 24. julija do 7. avgusta 2024

Povabljeni smo bili, da na šestih različnih lokacijah organiziramo seminarje o prihodnjih možnostih za izobraževanje, kmetijstvo in gospodarstvo.

1. Splošni vtisi in podatki o situaciji
2. Vtisi lokalnih prebivalcev
3. Odprto so odgovarjali na vprašanja o vojni, Putinu in zgodovini.
4. Zgodovinski podatki
5. Vtisi z naših seminarjev
6. Povzetek

1. Splošni vtisi in podatki o situaciji

Za vizume smo zaprosili prek spleta nekaj dni pred odhodom in jih prejeli v treh dneh.

Iz Beograda smo leteli v Sankt Peterburg. Nazaj smo leteli iz Moskve v Beograd, saj zaradi sankcij ni letov iz Švice in Nemčije.

Pri vstopu v državo in izstopu iz nje ni bilo nobenih težav. Letališča, avtoceste in podzemne železnice v Rusiji so prostorne in praktične, vse pa je bilo izjemno čisto. Na ulicah skoraj ne vidiš beračev ali brezdomcev, prav tako nisva videla pijanih ljudi. Tudi v velikih mestih policija skoraj ni bila prisotna, le v primeru nesreče.

Zgodovinsko središče Sankt Peterburga (5-6 milijonov prebivalcev) smo spoznali kot zelo lepo in kulturno živahno mesto s številnimi vodnimi kanali. Je veliko čistejše in lepše od Benetk (samo oglejte si enega od številnih posnetkov na YouTubeu).

Večina ljudi živi v povsem funkcionalnih predmestjih v stanovanjskih blokih, visokih od 15 do 30 nadstropij. V urbanističnem načrtovanju ni prepoznavne lepote, le majhni parki ob vznožju velikanskih stavb nudijo nekaj prostora za sprostitev in igro. Tudi tam je bilo urejeno.

Nočni vlak do Moskve (približno 700 km) je bil dobro vzdrževan, funkcionalen in urejen, ljudje pa prijazni in mirni. Za ležišče v kupeju s štirimi ležišči smo plačali približno 30 EUR.

Vendar pa večina Rusov ponoči potuje v velikih spalnih vagonih s 50 ležišči.

V Moskvi (12-13 milijonov prebivalcev) celotna podoba mesta ni zelo lepa, vendar so katedrala, Rdeči trg, Kremelj in umetniško oblikovane (komunistično-boljševiške) postaje podzemne železnice ter javni trgi izjemni.

Vožnja s taksijem po Moskvi, dolga približno 12 kilometrov in dolžine 30 minut, stane približno 13 EUR. Cena bencina in dizelskega goriva je približno 60 centov na liter. Plače v teh dveh mestih znašajo približno 1000 evrov na mesec, na podeželju pa približno 500 evrov. Trisobno stanovanje v Moskvi stane približno 600 evrov, v Sankt Peterburgu približno 500 evrov, na podeželju pa približno polovico manj.

V nasprotju z mesti so na podeželju razmere zelo drugačne.

Na naši poti proti severovzhodu Moskve (približno 800 kilometrov) smo videli predvsem ravnine in velike razdalje. Vasi so med seboj pogosto oddaljene od 30 do 50 kilometrov. Za pokrajino so značilna predvsem nekdanja kmetijska zemljišča, ki so zdaj zaraščena z grmovjem. Drevesa niso višja od 15 metrov. Na pašnikih nismo opazili živali. Bilo je le nekaj velikih, starih gospodarskih poslopij, v katerih je bila verjetno nekoč nastanjena živina. Ogromno površin je ležalo v prahi.

Povedali so nam, da se danes večina kmetijske rabe izvaja na jugu Rusije, saj je tam podnebje bolj ugodno.

Velike podeželske ceste so v dobrem stanju, na njih pa ni dreves in grmovja v razdalji 30 metrov desno in levo. Manjše ceste pa so pogosto v zelo slabem stanju.

V vaseh se vzdolž ulic raztezajo predvsem stare hiše, ki segajo v predkomunistične čase. Drobne lesene rezbarije na zatrepih in oknih so prave umetnine.

Tudi v nekoliko večjih vaseh so enotne dvonadstropne zidane hiše iz obdobja komunizma. Opazno je, da je tu večinoma starejše prebivalstvo, saj se mladi selijo v mesta. V teh krajih skoraj ni lepote, red in čistoča pa sta omejena. Ljudje živijo v zelo preprostih in revnih razmerah. Skoraj vsaka hiša ima svojo "banjo" - majhno lopo, ki služi kot savna.

Na našem potovanju po kopnem nismo videli nobenega letala, nebo je bilo vedno modro in jasno. Tudi jezera na severozahodu Rusije so sveža in čista. Obiskali smo dva zelo velika samostana, ki sta prispevala h pokristjanjevanju Rusije, zdaj sta oživljena in prejemata tudi državno podporo za obnovitvena dela. V vaseh smo videli pravoslavne cerkve, ki so jih v času komunizma uporabljali v praktične namene, kot so supermarketi ali prostori za srečanja skupnosti. Nekatere od njih se zdaj obnavljajo z državno podporo.

2. Vtisi lokalnih prebivalcev

Opazili smo, da so ljudje v mestih dobro oblečeni in urejeni, dobra izobrazba je nekaj običajnega, vljudnost pa samoumevna.

Ženske so pogosto oblečene precej ženstveno in manj razkrivajoče kot na Zahodu, moški pa so oblečeni preprosto in moško.

Modnih oblačil skoraj ni bilo.

Nismo videli ekstravagantnih oblačil, kot so pisani lasje, ali razkazovanja ideologiziranih stališč do spolov.

Praviloma so ljudje sprva previdni in skoraj sramežljivi, vendar zelo prijazni in vljudni. Ko se srečajo popolni neznanci in vprašajo za pot, se med seboj pogovarjajo, kot da se že od nekdaj poznajo, na znan, naraven in domač način.

Na seminarjih, kulturnih obiskih in potovanjih smo se pogovarjali s številnimi ljudmi iz različnih družbenih slojev. Kjerkoli smo bili, smo iskali veliko stikov in ljudem postavljali tudi kritična vprašanja.

Ne glede na to, ali gre za taksista, prodajalca, natararico, učitelja ali zdravnika, so nam vedno odgovorili z veseljem in odprto. Nikoli se nam ni zdelo, da bi bili ljudje prestrašeni. Sprejeli so nas zelo gostoljubno in vsi so bili pripravljeni pokriti stroške hrane in pijače.

Povsod je bilo čutiti veliko zanimanje, skoraj hvaležnost, da bi z nami prišli v tesnejši stik. Kot Nemci smo bili uradno počaščeni (čeprav so Nemci v zadnji svetovni vojni pobili več kot dvajset milijonov Rusov). Nemška kultura (Bachova glasba, razumevanje Goetheja, vprašanja o Nietzscheju, Schillerju) živi v mnogih tamkajšnjih ljudeh ter se aktivno preučuje in goji.

Ruski prijatelj nam je rekel: "Rusi so kot mladi ljudje, ki potrebujejo starše: Nemce!"

Veliko Rusov govori nemško, zlasti od 40. leta naprej. Z mlajšimi generacijami se lahko sporazumevate v angleščini.

Presenetilo nas je, da je kljub sankcijam v trgovinah mogoče dobiti vse, kar potrebujete.

Domačini so nam povedali, da se je rusko gospodarstvo zaradi sankcij okrepilo. Rusi so postali ustvarjalni in zdaj sami proizvajajo, kar potrebujejo.

3. Odprto so odgovarjali na vprašanja o vojni, Putinu in zgodovini.

Dobili smo tudi odprte odgovore na naša vprašanja o vojni z Ukrajino.

Navzven se zdi, da je življenje normalno in sproščeno. Le strogi pregledi prtljage na postajah podzemne železnice vas nekoliko vznemirijo.

Po številnih pogovorih s številnimi ljudmi je postalo jasno, da je vprašanje vojne v mislih vseh.

Kaj smo izvedeli o tem?

Nikjer nismo opazili sovraštva do Ukrajine. Nasprotno: Mnogi molijo za obe strani, saj Ukrajince vidijo kot svoje brate. Prav tako nimajo nič proti zahodnemu prebivalstvu, v katerem prevladujejo Američani.

Vendar se dobro zavedajo, da so to in druge vojne vedno sprožili anglosaksonski kapitalistični podporniki. Zavedajo se tudi, da kot država ne morejo izgubiti, saj bodo v primeru nevarnosti držali skupaj, ne glede na to, koliko žrtev bodo morali žrtvovati. Obžalujejo pa, da bodo morali to storiti, če bo to potrebno.

Celo pacifist nam je povedal, da bi svojo državo branil, če bi bila res v nevarnosti, da jo preplavijo zahodne sile, tudi z orožjem.

Vendar pa niso niti bojeviti niti pripravljeni na napad, kaj šele, da bi želeli osvojiti zemljo.

Večkrat smo se zabavali ob trditvah Zahoda, da želi osvojiti ozemlje.

Zemljišča zagotovo ne potrebujejo, nasprotno, imajo ga preveč!

Zakaj bi želeli osvajati druge države, če nimajo niti toliko prebivalcev, da bi lahko kolonizirali svojo?

Slišali smo tudi, da je bilo veliko ljudi šokiranih in da so nasprotovali ruski invaziji na Ukrajino februarja 2022. Zaradi tega je veliko moških zapustilo Rusijo, ker so se bali, da bodo vpoklicani v vojsko.

Po spremljanju dogodkov in njihove zgodovine se jih je večina vrnila. Danes menijo, da je treba jasno nasprotovati zahodnim napadom.

Kljub temu so zelo zaskrbljeni zaradi vojnega dogajanja in ga kot takega

zavračajo. To je bil tudi eden od razlogov, zakaj so nas sprejeli s tako odprtimi rokami. Bili so hvaležni za resnične stike in si ne želijo vojne.

Kršitev obljube Zahoda, da po razpustitvi Varšavskega pakta ne bo širil Nata v nekdanje sovjetske države, je zelo zaskrbljujoča.

Med drugim se sprašujejo:

Zakaj je Amerika leta 2014 sprožila demonstracije v Kijevu in odstavila legitimno izvoljeno vlado, nato pa novo vlado, ki so jo postavili, uporabila za propagando proti rusko govorečemu prebivalstvu in celo prepovedala njihov jezik?

Od takrat je bilo rusko govoreče prebivalstvo v vzhodni Ukrajini množično obstreljevano, pri čemer je več tisoč ljudi izgubilo življenje.

Ker sporazumi iz Minska niso bili spoštovani in ker je nova vlada v Kijevu pobijala vse več rusko govorečih ljudi v vzhodni Ukrajini, je ruska vlada nenehno ponavljala poziv k spoštovanju sporazuma iz Kijeva in ustavitvi pobojev.

Vendar so se ti ob hkratnem oboroževanju Kijeva s strani Zahoda ne le nadaljevali, temveč celo povečevali!

Potem ko ni bilo posluha ne za pogajanja ne za opozorila, je ruska vlada z vojaškim posredovanjem ustavila pobijanje Rusov.

Danes jih na Zahodu označujejo za agresorja.

Številni Rusi se sprašujejo, zakaj so tako v zgodovini kot danes vedno znova prikazani kot slabi fantje.

Sprašujejo se, kaj bi morali storiti?

Zelo dobro spremljajo, kar se na Zahodu enostransko piše o Rusiji in vojni.

Dostop do zahodnih medijev je brezplačen.

Dostop do ruskega poročanja na Zahodu je težji. Na primer, RT Russia je v Nemčiji prepovedana.

Zakaj?

Na vprašanje, koliko ruskih vojakov je padlo, je bilo mogoče navesti le ocene (npr. 200.000), saj te niso javno znane.

Vendar se o smrti odkrito poroča v časopisih, vsaka družina pa za umrlega sorodnika prejme približno 80.000 EUR.

Včasih smo videli vojaške oglasne plakate, na katerih so prostovoljcem ponujali 30.000 evrov za vstop v vojsko. Mesečna plača vojaka je približno 2.000 evrov. Povedali so nam, da vojska nima težav pri rekrutiranju vojakov.

Nihče ni prisiljen. Na ulicah je videti veliko mladih moških, vendar je vtis, da so v večini ženske.

Na vprašanje, kaj si ljudje mislijo o Putinu in kako ga ocenjujejo, smo naleteli na dosledno pozitivne odgovore.

Le enkrat smo srečali nekoga, ki je odločno nasprotoval Putinu. Povsod smo glde tega vprašanja naleteli na veliko dobre volje, saj je poskrbel za gospodarski in kulturni vzpon celotne države, kriminal in alkoholizem sta se pod njegovim vodstvom močno zmanjšala, ljudje pa se počutijo veliko svobodnejše in varnejše.

Zelo dobrodošlo je, da vse bolj omejuje korupcijo v državi.

Povedali so nam, da Putin deluje uravnoteženo, po eni strani brani državo od zunaj, po drugi strani pa jo ureja od znotraj. Postopoma zaustavlja oligarhe, ki v Rusiji delujejo za Zahod in/ali svoje sebične interese. V organih oblasti, ki jih pogosto zaznamujejo zahodni interesi, vse bolj odstranjuje tuje lobiste.

Slišali smo, da je zlasti medicinski sektor pod velikim vplivom SZO, v kateri prevladujejo farmacevtski proizvajalci, in da je zato omejen pri sprejemanju odločitev za svojo državo.

Ker prebivalci zaradi svojih izkušenj ne zaupajo oblastem in vedo, da od njih ne prihajajo vedno le dobre stvari, se na primer v obdobju korone ukazi niso upoštevali ali pa so bili svobodno preoblikovani.

Večkrat smo se tudi vprašali, ali je Putinova krščanska drža pristna ali pa gre za igro.

Na splošno so nam odgovorili, da je v tem pogledu zelo verodostojen. Eden od udeležencev našega tečaja je lahko potrdil iskrenost Putinovih krščanskih prizadevanj prek stikov z ljudmi, ki so mu blizu.

4. Zgodovinski podatki

Presenečeni smo bili, ko smo ugotovili, koliko ljudi v Rusiji pozna evropsko in rusko zgodovino. Ta je bila za rusko dušo tako boleča, da ji v resnici ne dovolijo, da bi vstopila v njihovo vsakdanjo zavest. Kot da bi vedeli, da so jih sosedge izdali in posilili, vendar tega zaradi sramu in bolečine niso mogli priznati.

Sodelovanje med slovanskimi in nemško govorečimi narodi se je začelo pred približno tisoč leti. Zlasti Oton Veliki je zelo prizemljena slovanska ljudstva plodno povezal s kulturno in tehnično bolj razvitimi nemško govorečimi ljudstvi. Tako so nastali zdravi, trajnostni kmetijski organizmi, ki so se združevali v vaše skupnosti okoli cerkve. Na Zahodu so se združevale okoli katoliških cerkva, na Vzhodu pa okoli pravoslavnih cerkva, ki so zavračale vodstvo iz Rima in si prizadevale za veliko globlji odnos s Kristusom.

Nemško govoreči kmetje v Rusiji so več stoletij spodbujali tamkajšnje življenje s tehnologijo in kulturo, tj. nemško intelektualno lastnino. Skupaj s posebno naravo ruske kulture in njeno ljubečo povezanostjo z zemljo in duhom sta si lahko oboji pomagali pri nadaljnjem razvoju. Ta nemško-ruska kulturna povezava je bila trn v peti ambicioznim

angleškimi vladarjem z njihovimi svetovnimi ekspanzionističnimi prizadevanji.

Zlasti prostozidarji so že zgodaj začeli razmišljati, kako bi lahko preprečili to rastočo vzajemno kulturno oplajanje.

Pomembno je, da car Peter Veliki (1673-1725), ki se je šolal na Nizozemskem in prišel v Rusijo, da bi mesto Sankt Peterburg zgradil v središče moči z zahodnjaško miselnostjo, sploh ni govoril rusko!

To čudovito, zahodnoevropsko mesto je bilo zgrajeno na stroške celotne države v znoju ruskega ljudstva. Od takrat je bilo vodstvo celotne države de facto zahodnjaško. Angleški, francoski in nizozemski diplomati so vstopali in izstopali ter vodili celotno državo kot kolonijo od Sankt Peterburga prek (svojih) carjev. Vsakogar, ki ni bil v skladu z njihovimi idejami, so odstranili (npr. Peter III - 1762, Pavel I - 1801, Aleksander II - 1881, Nikolaj II - 1917). V Rusiji je bila dolgo časa diplomatski jezik francoščina.

Ruski narod je bil od tam in pozneje iz Moskve vedno znova poslan v različne vojne, ki so služile oblastnim interesom Zahoda. Tudi avstro-ogrski večetnični imperij je bil zanje moteč dejavnik, saj so tamkajšnje nemško-slovanske povezave povzročile vsestranski gospodarski, tehnični in kulturni razvoj, ki mu ne bi mogli dolgo slediti.

Zato se je tudi v podzemlju izvajala manipulativna politika delitve, večetnična država pa je bila dokončno razbita v prvi svetovni vojni.

V tem kontekstu je bil vstop Rusije v prvo svetovno vojno dokazano organiziran s strani Britancev, zlasti slovanske in nemško govoreče države pa so v tej vojni izgubile več milijonov ljudi. Tudi "komunistični eksperiment" je dolgo časa organiziral Zahod. Večina Rusov se zaveda, da so disidenta Lenina na Zahodu spodbujali in podpirali, da je marksistične teorije razvil v politični sistem in ga nato uvedel v Rusiji. V zapečatenem železniškem vagonu so ga z veliko denarja prepeljali iz Švice prek Nemčije v Rusijo, da bi s socialisti najprej strmoglavil carja, nato pa uničil socialiste. V tem "komunističnem eksperimentu" je bilo rusko ljudstvo hudo napadeno in zlorabljeno z dveh strani:

Najprej so uničili neodvisno kmečko prebivalstvo in njegove delujoče vasi, tako da so jih nasilno razlastili in preselili ter jih prisilili k ustanovitvi kolektivnih kmetij za nadzorovano množično proizvodnjo.

Več kot 10 milijonov kmetov je izgubilo življenje.

V tistem času se je kmet v ruskem jeziku imenoval "Cristianjen". Z njihovim uničenjem je bila uničena tudi beseda. Nadomestila jo je ameriška beseda "fermer". Rusi so bili tako ločeni od svoje ljubljene matere Zemlje, s katero so bili popolnoma povezani.

Nato so jim odvzeli krščansko pravoslavno cerkev, da bi prekinili njihove duhovne vezi. Prepovedali so jo. Ljudje so svojo vero še naprej prakticirali le na skrivaj, zlasti na podeželju.

Tako so bili oropani svoje zemeljske in duhovne identitete. Prisiljeni so bili v čisti materializem. Pravi čudež je, da je "ruska duša" to preživela. Med našim

obiskom smo se čudili, kako močna je ta narodna duša po tem, kar se ji je in se ji še vedno dogaja.

(Opomba avtorja: Celotno človeštvo, vključno s kapitalizmom, kitajskim komunizmom in arabizmom, je trenutno oropano svoje zemlje, matere Zemlje, na eni strani in svojih duhovnih sposobnosti na drugi. Da bi ponovno okrepili ti dve področji, moramo vložiti ogromne dušne napore, ki jih skoraj nihče ne zmore, saj smo vsi že tako izrojeni. Duša je vez med telesom in duhom. Pri globalni obnovi zemlje in kulture se bomo zagotovo morali zanesti na izjemne sposobnosti "ruske duše").

Prav tako je za Ruse boleče in nerazumljivo, da kljub temu, da so z velikimi žrtvami za ves narod pripomogli k zmagi nad Hitlerjem, danes niso povabljeni na praznovanja zmage v Nemčiji in Normandiji.

Po drugi svetovni vojni je prišlo do oboroževalne tekme med Varšavskim paktom in Natom, ki je komunistične države s svojim državno nadzorovanim gospodarstvom niso bile več sposobne obvladovati. Gospodarstvo je bilo dejansko na dnu.

Po Gorbačovu je Jelcin zmagal na volitvah z veliko podporo Zahoda. Svojo državo je Zahodu prodal za jajce in sendvič. Rusko gospodarstvo je še naprej propadalo.

Šele pod Putinom se je ruski narod počasi postavil na noge. Svojo državo je želel pripeljati do gospodarske, kulturne in politične neodvisnosti, da bi lahko z močnega in neodvisnega položaja plodno sodelovala z Zahodom in zlasti z Nemčijo. Spomnite se njegovega govora v nemškem Bundestagu 25. septembra 2001, ko so nemško govoreči in slovanski narodi oddahnili. Britanski in ameriški kapitalistični voditelji so mu to zamerili in ga po malem spodkopavali, tako da so Putina prek medijev postopoma gradili v diktatorja, ki želi napasti Evropo in s tem ves svet.

V Rusiji je bilo po tistem vse več nevladnih organizacij, ki so se zavzemale za nasprotovanje Putinu. Soros je bil na čelu teh organizacij. Zatiranje teh organizacij s strani Putina je bilo na Zahodu prikazano kot diktatorski ukrep. (Ta pristop razglasitve državnika za "diktatorja" zahodni voditelji in njihovi mediji vedno uporabljajo, kadar jim vlada ni podrejena.) Nato ga je treba strmoglaviti, da bi "rešili" ljudi. To je ponavljajoče se načelo, pri katerem se najprej množično podpira in gradi opozicija.

Poglejte le Jugoslavijo, Irak, Tunizijo in Jordanijo ter katastrofalne razmere, v katerih so se znašle po domnevni rešitvi.

V Ukrajini je bilo povsem enako v času prejšnje vlade Viktorja Janukoviča. Ta se ni želel enostransko obrniti na Zahod, ampak je želel ostati enako povezan tudi z Rusijo. Pred strmoglavljenjem je bil po vsem svetu razglašen za diktatorja.

5. Vtisi z naših seminarjev

Na šest lokacij so nas povabile skupine, ki se že ukvarjajo z waldorfskim izobraževanjem, kmetijstvom ali projekti v skupnosti.

Vsem je bilo skupno to, da so iskali nove možnosti, saj jim je primanjkovalo odgovornih in sposobnih članov ter finančnih sredstev.

Hvaležno so sprejeli naše praktične izkušnje in rešitve na vseh teh področjih. Še posebej so bili odprti za sodelovanje v vaških skupnostih, saj lahko tako celostno rešimo težave.

S skupnim delom in našimi praktičnimi primeri so spoznali, zakaj preveč enostranski in organizirani projekti le malo napredujejo. Še posebej lepo je bilo videti, da njihovi projekti skoraj naravno zasledujejo družbeno koristne cilje, ki presegajo njihove osebne interese. V središču njihove notranje motivacije ni samozadostnost kot rešitev, temveč dobrobit širše družbe.

Nismo pričakovali tako velikodušnega odnosa. Zdi se nam, da je idealna kombinacija, če ta odnos združimo z organizacijskimi silami Zahoda.

Ker ni zdravih kmetijskih ali vaških skupnosti in ker o njih skorajda nimajo pojma, so hvaležni za vsako pomoč v tej smeri.

Nujno potrebujemo pomočnike za vzpostavitev celotnih vaških skupnosti na področju izobraževanja, kmetijstva in zdravstva. Večkrat smo bili zaproseni za pomoč pri tem, vključno z namestitvijo kvalificirane delovne sile iz Nemčije.

Sprva jih je presenetila zamisel, da bi moralo financiranje izobraževanja in kmetijstva prevzeti čim več ljudi neposredno!, da bi jih lahko osvobodili državne in kapitalske kontrole in oblasti.

Navajeni smo, da vse financira država. Vendar je začetno presenečenje hitro zamenjal občutek olajšanja. Menili so, da bi se tako lahko zelo hitro vzpostavil zdrav družbeni red.

Zanje je bil praktični, tristranski družbeni red, ki smo ga opisali, popolnoma samoumeven, zdelo se jim je, da v njem najdejo družbeni ekvivalent svoje miselne naravnosti, medtem ko tako komunizem kot kapitalizem dojemajo kot škodljiva za svoje družbeno in miselno življenje.

Soočili smo se z ljudmi, ki so se, ko smo jim predstavili principe tričlnega socialnega organizma, preprosto počutili razumljene in ne kot nekaj, kar jih sili, da morajo doseči nekaj novega.

Zato je tisto, kar v tem pogledu resnično govori iz njihovih duš:

1. da je treba gospodarstvo organizirati bratsko in povezovalno,
2. da potrebujemo enakost na pravni in politični ravni,
3. da je treba kulturo, izobraževanje in zdravstvo, cerkve in novinarstvo osvoboditi od države in moči kapitala.

Go zdaj so na lastni koži izkusili dva enostranska sistema:

Prvi je komunizem, v katerem država prevladuje na vseh treh področjih.

Drugič, kapitalizem, v katerem kapital (napačno razumljeno gospodarstvo) prevladuje na vseh treh področjih.

(Opomba: tudi če religija oz. kultura prevladuje na vseh treh področjih, družbena ureditev ni zdrava, npr. islam).

Na podlagi splošnega konteksta je bilo mogoče razumeti, da se lahko socialne in gospodarske razmere izboljšajo le, če se ozdravijo stebri kmetijstva in kulture.

Naše praktične izkušnje, ki smo jih delili z njimi, so vpijali kot gobe. Na vseh šestih lokacijah, kjer smo izvajali seminarje s to vsebino, si ljudje želijo nadaljevati delo na teh temah in vključiti veliko ljudi. Vedno znova se je potrdilo, da zelo cenijo povezavo s praktično in idealistično platjo nemško govorečih narodov in jo obupno iščejo.

6. Povzetek

Po vseh teh konkretnih izkušnjah in srečanjih je to, kar se pojavlja v medijih o Rusiji na Zahodu, izmišljeno in groteskno. Zakaj ta vojna propaganda Zahoda?

Ali se vojni hujskači sploh zavedajo, da s tem, ko škodujejo Rusom, povzročajo daljnosežno škodo za dolgo časa vnaprej, ne le za Evropo, temveč za ves svet?

Ločevanje Evropejcev med seboj, zlasti ločevanje nemško govorečih in slovanskih narodov, sili Ruse v sodelovanje s Kitajci. Vendar imajo slednji povsem drugačno kulturo.

Tako se polarne napetosti med Zahodom, zlasti Američani, in Vzhodom, zlasti Kitajci, še povečujejo. Zaradi tega je Evropa potisnjena v središče, potisnjena na stranski tir, predvsem pa ne izpolnjuje svoje naloge.

Združena Evropa z Rusijo in balkanskimi državami (tudi Slovenija! dodajam kot prevajalec tega pisma) bi lahko zmanjšala napetosti med poloma na Vzhodu in Zahodu ter hkrati ponovno vzpostavila zgledno raven svojega gospodarstva in kulture.

Kateri interesi ali sile želijo preprečiti to možno evropsko kulturo miru? Ponovno bi morali razmisliti, ali ima katera koli organizacija ali država na svetu pravico delovati kot svetovna policija?

Predstavljajte si, da bi Putin ustanovil takšno organizacijo in jo uporabil za "čiščenje" Mehike na meji z ZDA, saj tam nekateri prebivalci preprosto govorijo angleško namesto špansko. Prepovedal bi jim govoriti angleščino, njihov materni jezik. Zanima me, kako bi bilo to všeč ZDA?

Kako to, da se Rusi ne bojijo Nemčije, celo gojijo njeno kulturo in si prizadevajo za zvezo, čeprav so jih napadli v zadnjih dveh svetovnih vojnah in so morali žalovati za več deset milijonov mrtvimi, medtem ko velik del nemškega prebivalstva meni, da so Rusi agresivni in jih želijo napasti?

Zelo verjetno je, da bo eden ali dva bralca rekla, da smo "Putinovi

simpatizerji" ali podobno - z nedvoumno žaljivim podtonom.

Radi bi se vprašali: Zakaj? Poskušamo opisati, kar smo dejansko doživeli. Iskanje popolne resnice je v današnjih okoliščinah skoraj nemogoče.

Toda ali ni smiselno, da si ogledamo realnost, opazujemo, zbiramo vtise, razmišljamo sami, namesto da si ustvarjamo "mnenja"?

Svoje mnenje oblikujemo največkrat na podlagi informacij, ki smo jih prejeli iz medijev, ne glede na to, na kateri strani se nahajajo. Večina medijev ni svobodnih, ker "nekomu pripadajo". Temeljiti svoje mnenje na tem pomeni biti v suženjstvu in navsezadnje širiti in zastopati interese lastnika. Ne poznamo celotne resnice. Iščemo jo. Mnenja so v primerjavi z resnico dim in ogledalo. Vodijo le v konfrontacijo in ne služijo resnici. Vodijo nas v otrdelost, povzročajo, da nehamo razmišljati, in nas ločujejo drug od drugega.

Toda če iščemo resnico, tudi če je boleča ali je ne moremo najti, vedno ostanemo odprti za vse ljudi in notranje živi. Na ta način pride do razvoja. Zato preprosto opisujemo, kaj smo doživeli.

Naj to vsak vključi v svoje razmišljanje in še naprej ostaja notranje živ, če to želi. Naša izkušnja je bila, da ima v Rusiji iskanje resnice prednost pred oblikovanjem mnenja; da je tam, tako kot za nemške idealiste, to še vedno dragocena dobrina.

Lahko bi celo dobili vtis, da nekateri od Rusov v imenu slednjih prevzemajo tisto, česar ti ne morejo več početi.

Izrecno dovoljujemo distribucijo tega mirovnega pisma v nespremenjeni obliki. Lahko se prevede tudi v druge jezike.

Kopijo pošljite na naslov office@uweburka.eu.

Z lepimi pozdravi, [Anneke Schammann](#) in [Uwe Burka](#).